

**UCHWAŁA NR XI/194/11
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 22 czerwca 2011 r.

w sprawie wniosku Pani A M o wyrażenie zgody przez Gminę Katowice na przeprowadzenie dochodzenia sprawy o sygn. akt II C 320/08 poza Województwem Śląskim (Kraków, Warszawa dostępny dojazd)

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w związku z art. 243 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.)

Rada Miasta Katowice

uchwała:

- § 1. Uznać Radę Miasta Katowice za organ niewłaściwy do rozpatrzenia wniosku z dnia 23 maja 2011r., Pani A M, o wyrażenie zgody przez Gminę Katowice na przeprowadzenie dochodzenia sprawy o sygn. akt II C 320/08 poza Województwem Śląskim (Kraków, Warszawa dostępny dojazd).
- § 2. Przekazać wniosek, o którym mowa w § 1, Prezydentowi Miasta Katowice jako organowi właściwemu do jego rozpatrzenia.
- § 3. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozstrzygnięcia zawiera uzasadnienie stanowiące integralną część niniejszej uchwały.
- § 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Katowice.
- § 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Arkadiusz Godlewski

Uzasadnienie

Pani A M, zwana dalej Wnioskodawczynią, pismem z dnia 23 maja 2011r. wystąpiła do Rady Miasta Katowice z wnioskiem o wyrażenie zgody przez Gminę Katowice na przeprowadzenie dochodzenia sprawy o sygn. akt II C 320/08 poza Województwem Śląskim (Kraków, Warszawa dostępny dojazd).

Na podstawie treści przedmiotowego pisma przyjąć należy, że zamiarem Wnioskodawczyni jest uzyskanie zgody pozwanego, tj. Miasta Katowice, na zmianę właściwości miejscowej sądu w toczącym się procesie z powództwa Wnioskodawczyni. W tym miejscu należy wyjaśnić, że poczynając od miesiąca września 2008r. przed Sądem Okręgowym w Katowicach (Wydział II Cywilny) toczy się postępowanie sądowe z powództwa Wnioskodawczyni przeciwko Miastu Katowice, sygn. akt II C 320/08, o naruszenie dóbr osobistych.

W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawczyni wyraża swoje niezadowolenie z dotychczasowego przebiegu procesu twierdząc – ogólnie rzecz ujmując – że prowadzenie sporu sądowego i wyrokowanie przez sąd, którego siedziba znajduje się w mieście będącym siedzibą także dla pozwanego, narusza zasadę równości stron i pozbawia ją możliwości obrony. Dlatego też oczekuje ze strony Rady Miasta Katowice, w ocenie Wnioskodawczyni organu właściwego i kompetentnego w tej sprawie, wyrażenia zgody na zmianę właściwości miejscowej sądu i poddanie toczącego się sporu pod osąd innego sądu spoza województwa śląskiego.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, co następuje.

Zgodnie z art. 169 ust. 1 Konstytucji RP, jednostki samorządu terytorialnego wykonują swoje zadania za pośrednictwem organów stanowiących i wykonawczych. Jednoznacznie wyartykułowany w tej konstytucyjnej zasadzie podział kompetencji znajduje swoje uszczegółowienie w przepisach ustrojowych, które w tym przypadku zawarte są w ustawie z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), zwanej dalej ustawą. W aspekcie przedmiotowej sprawy decydujące znaczenie ma art. 31 ustawy, w którym stanowi się, że wójt kieruje bieżącymi sprawami gminy oraz reprezentuje ją na zewnątrz. Poza kompetencjami wykonawczymi określonymi w art. 30 ustawy, regulacja zawarta w art. 31 określa równie istotne i fundamentalne zadania w ramach funkcji wykonawczych wójta. Określone w ten sposób kompetencje wójta wyznaczają jednocześnie granice podziału funkcji organu stanowiącego i wykonawczego gminy. Odwołując się do jednolitego stanowiska doktryny oraz orzecznictwa wymaga również podkreślenia, że bez wyraźnego upoważnienia ustawowego żaden z organów gminy nie jest uprawniony do wkraczania w sferę funkcji nie przyznanych mu konstytucyjnie i ustawowo.

Reprezentowanie gminy na zewnątrz, o czym mowa w art. 31 ustawy, to przede wszystkim działanie wójta w stosunkach cywilnoprawnych (składanie oświadczeń woli i zaciąganie zobowiązań) w imieniu i na rzecz gminy jako osoby prawnej - zasadniczo w sprawach o charakterze jednostkowym (incydentalnym) i indywidualnym, a w tym także reprezentowanie gminy w postępowaniach sądowych. W znaczeniu procesowym kompetencja ta polega na podejmowaniu wszelkich czynności procesowych, których bezpośrednią podstawę prawną stanowią przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej k.p.c. Tego rodzaju zadania wójta w sposób oczywisty nie tylko nie mieszczą się w sferze funkcji stanowiących rady gminy, ale również brak ustawowych podstaw do podejmowania jakiejkolwiek inicjatywy uchwałodawczej w tego typu sprawach. Podejmowane w tym zakresie czynności organu wykonawczego gminy są niezależne i suwerenne, a przyjęta forma działania i sposób załatwienia sprawy nie mogą być następstwem jakiegokolwiek wiążącego poglądu organu stanowiącego gminy.

Prośba Wnioskodawczyni o wyrażenie zgody na zmianę właściwości miejscowej sądu w aktualnie toczącym się procesie z jej powództwa, jest w istocie ofertą (propozycją) skierowaną do pozwanego Miasta Katowice o zmianę właściwości sądu z inicjatywy i woli samych stron procesu. Autonomiczność stron procesu sądowego w sprawach cywilnych w sferze właściwości miejscowej sądu przepisy k.p.c. dopuszczają tylko w dwóch przypadkach, a mianowicie w art. 46 i art. 461 § 3 k.p.c. Pomijając w tym momencie szczegółowe wywody na temat każdej z przesłanek, które w świetle brzmienia tych przepisów warunkują dopuszczalność takiej zmiany, w aspekcie niniejszej sprawy zasadnicze znaczenie ma okoliczność, że strony procesu muszą na taką zmianę wyrazić zgodę. Przy czym w przypadku określonym w art. 46 § 1 k.p.c. *(Strony mogą umówić się na piśmie o poddanie sądowi pierwszej instancji, który według ustawy nie jest miejscowo właściwy, sporu już wynikłego lub sporów mogących w przyszłości wyniknąć z oznaczonego stosunku prawnego. Sąd ten będzie wówczas wyłącznie właściwy, jeżeli strony nie postanowiły inaczej lub jeżeli powód nie złożył pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Strony mogą również ograniczyć umową pisemną prawo wyboru powoda pomiędzy kilku sądami właściwymi dla takich sporów.)* jednoznacznie stanowi się o pisemnej umowie zawartej pomiędzy powodem i pozwanym. Zaś w przypadku art. 461 § 3 k.p.c. *(Sąd właściwy może na zgodny wniosek stron przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, rozpoznającemu sprawę z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych,*

jeżeli przemawiają za tym względy celowości. Postanowienie w tym przedmiocie może zapaść na posiedzeniu niejawnym. Sąd, któremu sprawa została przekazana, jest związany postanowieniem sądu przekazującego.) wymagane jest jednostronne oświadczenie woli powoda i pozwanego zawierające zgodę i wniosek do sądu o rozpoznanie sprawy przez inny równorzędny sąd. W tym stanie rzeczy jest sprawą oczywistą, że w okolicznościach dotyczących toczącego się procesu z powództwa Wnioskodawczyni przeciwko Miastu Katowice, organem wyłącznie właściwym i kompetentnym do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku jest Prezydent Miasta Katowice. Bowiem, jak to wyżej zostało wyjaśnione, kompetencja do składania oświadczeń woli w imieniu i na rzecz gminy w stosunkach cywilnoprawnych w ramach reprezentacji gminy na zewnątrz, w tym zwłaszcza reprezentowanie gminy w postępowaniach sądowych, należy do wójta gminy.

Podsumowując, stwierdzić należy, że Rada Miasta Katowice nie jest organem uprawnionym do rozpatrzenia przedmiotowego wniosku i uznać tym samym, że podlega on przekazaniu Prezydentowi Miasta Katowice jako organowi właściwemu do jego rozpatrzenia.

W tym stanie rzeczy należało uchwalić jak w petitum niniejszej uchwały.